

Nizars eventyrlige vannreise

Synet som møtte Nizar Seleman Utanga i Kirkens Nødhjelp for sju år siden ga lite grunn til håp, men siden den gang har hun vært med på å endre 126.000 liv i Mbulu i Tanzania. Det hele begynte med en brønn.

Akkurat nå står verden i mange kriser. Krigen i Ukraina har rammet sårbare land hardt. Korn, gass og matolje har blitt mangelvare. Klimaendringene gjør at flere steder nærmest er ubeboelige. Flom, tørke, kriser og krig gjør at Kirkens Nødhjelps arbeid er viktigere enn noen gang. Pengene som samles inn i Fasteaksjonen i år går til hele Kirkens Nødhjelps arbeid og gjør at vi kan handle raskt i krig og kriser.

Vi vet at det nytter å hjelpe. Bli med til Mbulu i Tanzania.

– La meg løfte sammen med deg, så du ikke mister bøtta, sier Nizar Seleman Utanga, programarbeider i Kirkens Nødhjelp, og hjelper en ung gutt med å helle vann over i en dunk.

Vi er i den spektakulære Riftdalen. Der ligger Mbulu omkranset av fjell, solsikker og endeløse maisåkre. Så vakkert, men samtidig så røft og brutalt for de som bor her. I en årrekke har de kjempet mot tørke og vannmangel. Innbyggerne i landsbyen Goje, måtte gå mellom fem og seks timer hver dag for å hente vann. En landsby Nizar har besøkt jevnt og trutt de siste årene gjennom jobben sin.

– Sist jeg var her var det høy arbeidsledighet, stor fortvilelse blant bøndene, tomme skolebenker og mange var syke. Ingen hadde et sosialt liv. Det var det ikke tid og rom for, sier hun.

Verken mennesker eller dyr hadde vann.

– De som bor her gikk i fem-seks timer for å hente vann. Så langt var det til nærmeste kilde. Og det vannet de fant, var langt fra trygt, understreker hun.

En av dem som hentet vann, var 15 år gamle Deodata Julius.

– Jeg gikk for å hente vann hver morgen klokka fem og gikk i to timer. Da jeg kom hjem, løp jeg til skolen for ikke å komme for sent. Etter skolen løp jeg hjem for å gå i to nye timer. Først klokken 1930 på kvelden kunne jeg sette meg ned å gjøre lekser, forteller hun.

Deodata legger til at hun alltid var sliten og trøtt, og at hun gruet seg til å hente vann på ettermiddagene. For ofte rakk hun ikke hjem før det ble mørkt.

– Jeg synes det var ekstra skummelt å gå i mørket, minnes hun.

I 2014 samlet det norske folk inn 250 millioner kroner til rent vann gjennom TV-aksjonen, noe som ga vann til 1,7 millioner mennesker. En av landsbyene som har fått brønn er nettopp Goje. I Mbulu hvor vi er nå, har 126.000 mennesker fått tilgang til rent vann. Kirkens Nødhjelp har både boret etter vann og reparert brønner. Den dypeste brønnen er på 135 meter.

En fersk undersøkelse som er gjort i Mbulu og i Haydom, viser en nedgang fra 89 prosent til 35 prosent på sykdommer relatert til skittent vann.

– Jeg er så stolt, så stolt over å få være med på å endre så mange liv. Det er en helt annen atmosfære her nå. Folk er lykkelige, har jobb, skolene er fulle av elever, livskvaliteten har endret seg og bøndene kan igjen dyrke grønnsaker, sier Nizar.

Rundt vannpumpa i Goje er det full aktivitet. Skolen til Deodata er her for å hente vann. Selv slipper hun å gå i timevis og kan konsentrere seg om å bli lege.

Nizar er spesielt glad for at barn og unge endelig kan få tid til å være nettopp unge.

– Livene deres var så travle, nå får de vokse opp og ha normale liv. Det fortjener de. Jeg ser så mange smil. De kan leke, gå på skolen og holde seg friske. Jeg blir så imponert over denne endringen, smiler hun.

Selv om livet i Goje nå er godt, er det fortsatt stor vannmangel i Tanzania, noe som også gjelder større byer.

Fire millioner mennesker mangler tilgang til rent og trygt vann. 29 millioner mennesker har ikke tilgang til gode sanitærforhold.

Bli med å støtte årets fasteaksjon og Kirkens Nødhjelps arbeid.